

РЕШЕНИЕ

№ 3018

гр. София, 06.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3999** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи гр.С., Б. «Д. Ц.» № 33 срещу РЕШЕНИЕ от 23.04.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 18-ти състав по нахд № 923/2010 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 29238 от 18.03.2009 г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при С. в частта, с която на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП на Н. Г. Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.103 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и процесуални нарушения.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 23.04.2010 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по нахд № 923/2010 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление (НП) № 29238 от 18.03.2009 г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при С..

Ответникът по касационната жалба Н. Г. Н. чрез А. П. С. от АК – гр.В Т оспорва касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 23.04.2010 г. С районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по нахд № 923/2010 г. е отменил наказателно постановление (НП) № 29238 от 18.03.2009 г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при С. в частта, с която на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП на Н. Г. Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.103 ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Л А Н, на свидетелите по АУАН П П С и П И Й, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че не е безспорно доказано извършването на нарушение по чл.103 ЗДвП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 18 състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно споделя правните изводи на първоинстанционния съд за неангажиране от страна на административно наказващия орган (АНО) на доказателства в хода на съдебното производство пред СРС за извършено от лицето Н. Г. Н. административно нарушение на чл.103 ЗДвП. В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи

единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги и предпоставка за отмяна на НП. Правилно е отбелязал районният съдия, че актосъставителят и свидетелите при установяване на нарушението, разпитани като свидетели пред СРС, не установяват извършеното нарушение, напротив – свидетелите са заявили, че не помнят конкретния случай. В този смисъл са изцяло неоснователни касационните оплаквания, че свидетелите не помнят „детайли” от конкретното нарушение. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като служебно е допуснал и разпитал като свидетели актосъставителя и двамата свидетели по АУАН на установяване на нарушението. Нито един от свидетелите не помня конкретния случай и не установява никакви конкретни обстоятелства, свързани с него. Свидетелят С дори не помни, дали е бил на мястото на самото нарушение. От друга страна в производството пред СРС не са ангажирани никакви други доказателства от страна на АНО относими към състава на нарушението по чл.103 ЗДвП. Именно тази липса на доказателства е мотивирала районния съдия да отмени обжалваното пред него наказателното постановление. По изложените съображения първостепенният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушение по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 вр. ал.3 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 23.04.2010 г. на СРС, НО, 18-ти състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 23.04.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 18-ти**

състав по нахд № 923/2010 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 29238 от 18.03.2009 г., издадено от зам. началник на отдел „Пътна полиция” при С. в частта, с която на основание чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП на Н. Г. Н. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.103 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.